

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 27

LA CURACIÓ DEL SOMNI

1. El quadre de la crucifixió

¹ El desig de voler ser tractat injustament és voler transigir combinant l'atac amb la innocència. No te pots sacrificar solament a tu, doncs el teu germà també pagarà per això.

² Cada cop que sofreixes, perceps que el teu germà és culpable per haver-te atacat. Així te converteixes en la demostració que ell ha de ser condemnat. No te converteixis en un símbol vivent de la seva culpabilitat. Però en la seva innocència trobaràs la teva.

³ En el món sempre que consents sofrir, sentir privació, ser tractat injustament o sentir necessitat acuses al teu germà d'haver atacat al Fill de Déu. El fas sentir culpable.

³ En canvi, l'Esperit Sant te mostra una imatge de tu mateix en la que no hi ha dolor ni cap reprovació per a què se l'ofereixis al teu germà. Així qui es va fer màrtir per donar testimoni de la seva culpabilitat ara es converteix en el testimoni de la seva innocència.

⁴ El poder d'un testimoni transcendeix tota creença a causa de la convicció que implica. El teu sofriment i les teves malalties reflecteixen la culpa del teu germà i són els testimonis que li presentes del mal que te va fer. Així el teu sofriment és una forma de venjança.

⁵ Tanmateix l'Esperit Sant ofereix una imatge corporal plena de mansuetud i que res no te pot ferir i apunta cap a la teva innocència i la del teu germà. I així el teu germà veurà el perdó i se n'adonarà de la seva pròpia innocència.

⁶ La motivació d'aquest món és el desig de morir. I el seu únic propòsit és provar que la culpabilitat és real. Sigues un testimoni de la seva innocència i no de la seva culpabilitat. La teva curació és el seu consol i la seva salut al demostrar que les il·lusions no són reals.

⁶ Preocupar-te pel teu cos demostra com de fràgil i vulnerable és la vida que estimes. La depressió parla de mort i la vanitat, del teu gran interès pel que no és res.

⁷ La malaltia és el testimoni més convincent de la futilitat. Els malalts creuen que totes les seves estranyes necessitats i tots els seus desitjos antinaturals estan justificats. Ells donen molt de valor als plaers passatgers. Però, quin plaer existeix que sigui durador?

⁷ Per a ells cada plaer robat és una justa retribució per la brevetat de les seves vides. Però paguen amb la mort pels seus plaers passatgers tant si frueixen d'ells com si no.

⁸ Res de tot això és un pecat, sinó un testimoni de l'absurda creença que el pecat i la mort són reals. Però en aquest quadre no es veu el cos com quelcom neutral, doncs es converteix en el símbol de la reprovació i la prova de la culpabilitat és real.

⁹ La teva funció és mostrar al teu germà que el pecat no té causa. La imatge que l'Esperit Sant t'ofereix te mostra un cos purificat de tot tipus d'acusació i reprovació. I al presentar-lo com quelcom mancat de propòsit se n'hi pot atribuir un de nou que es pugui reconciliar amb la teva funció de sanar.

⁹ En aquest espai buit, d'on el pecat ha sigut eradicat, es pot recordar el Cel i la teva pau baixar fins aquí i teva curació pot reemplaçar a la mort.

¹⁰ I així, el cos es pot convertir en el símbol de la vida. Deixa que el seu propòsit sigui curar. I deixa que el missatge per al teu germà sigui: ***"Contempla'm, gràcies a tu visc"***.

¹¹ Si vols aconseguir-ho no permetis que el cos tingui cap propòsit del passat. Tu no saps quin és. Deixa que el propòsit del cos i la teva funció es considerin la mateixa cosa.

2. El temor a sanar

¹ Molts tenen por de curar-se. Per a ells els cossos malalts són acusadors. Doncs creuen que el seu germà els va atacar i, malalts, demostren que ells s'han de protegir d'ell.

² Els que no han curat no poden perdonar. Doncs ells són la demostració que el perdó no és just. El perdó no és pietat, la pietat tracta de perdonar allò que és veritat. No es pot tornar bondat per maldat. Perdonar i seguir sentint dolor és impossible.

³ Els malalts són acusadors. Poden ser clements amb els seus germans, però encara conserven la prova que ells no són realment innocents. Qui perdona es cura i així demostra que ha perdonat de veritat.

⁴ Si el perdó és real ofereixes curació al teu germà i a tu. Permet ser curat per així poder perdonar i poder oferir salvació al teu germà i a tu mateix. ⁵ Un cos malalt demostra que la ment no ha sanat. Creuràs en el que vulguis provar al teu germà.

⁶ La curació demostra que la ment sí ha sanat i que ha perdonat al seu germà i així ell recupera la seva innocència. ⁷ La curació procedeix de l'amor, no de la compassió.

⁸ Mentre el teu germà consenti sofrir, tu no podràs sanar, però tu li pots mostrar que el seu dolor no té cap propòsit ni cap causa.

⁹ Només tenen por de curar-se aquells a qui el sacrifici i el dolor del seu germà representen la seva pròpia serenitat. La seva debilitat serveix per justificar el dolor del seu germà.

¹⁰ La teva funció no és corregir. Aquesta funció correspon a l'Esperit Sant que coneix la justícia, no la culpabilitat. Si ho fas, no podràs perdonar. Si corregeixes causes separació.

¹⁰ Ningú no perdona fins que aprèn que corregir és tan sols perdonar, mai acusar. ¹¹ Corregir és una manera de castigar a un altre pels pecats que tu creus haver fet.

¹² Quan percebis que la correcció és el mateix que el perdó, sabràs també que la Ment de l'Esperit Sant i la teva són Una, i hauràs trobat la teva pròpia Identitat.

¹³ Amb la ment dividida, allò que vols corregir és la meitat de l'error, que tu creus que és tot l'error. I així te centres en corregir els errors del teu germà. Al corregir els pecats de l'altre el veus mereixedor de càstig i no pots veure els teus propis errors.

¹⁴ Al convertir al teu germà en el blanc del teu odi, projectes fora la meitat de la teva ment repudiada. Per això, el Guia l'ha de representar fins que tu no la reconeguis.

¹⁵ Corregir és la funció que se us dóna a ambdós, però no per separat. Quan la duis a terme reconeixent que és una funció que compartiu, corregeix els errors de tots dos.

¹⁶ La correcció s'ha de deixar en mans de la Ment que està unida i que sap que la correcció i el perdó són el mateix. ¹⁶ Amb una ment dividida cadascú ha de perdonar a l'altre amb la finalitat de poder acceptar la seva altra meitat com a part de si mateix.

3. Més enllà de tot símbol

¹ El poder no es pot oposar a res, ja que això el debilitaria. El poder no pot tenir oposats. No es pot comprendre a un "poder-dèbil", ni tampoc un "amor-odiós".

² Has elegit fer del teu germà el símbol d'un "amor-odiós" i sobretot d'una mort vivent i així ell no significa res per a tu, doncs representa quelcom sense sentit.

³ La imatge que veus del teu germà no significa res. Mai no ha existit. Deixa que l'espai que ocupa se reconegui com a vacant i que el temps que s'ha dedicat a veure-la se percebi com desaprofitat en va, com un interval en blanc.

⁴ A allò que es deixa vacant Déu ho omple. La creació és un poder que no es pot debilitar i no té oposats. Per això no hi ha símbols. La forma de desfer-ho, però ha de ser benèvola. Per tant la imatge que reemplaça a la teva és una altra classe de imatge.

⁵ La realitat tan sols es pot reconèixer lliure de qualsevol forma, sense imatges que la representin i sense ser vista. El perdó pot representar la veritat en el temps i li permet a l'Esperit Sant fer un intercanvi de imatges mentre l'aprenentatge tingui sentit.

⁶ La imatge del teu germà que se t'ha donat en el lloc que vas deixar vacant no necessita defensa de cap classe. Encara que només és la meitat de la imatge, és homogènia, mentre l'altra meitat segueix essent desconeguda, però no anul·lada.

⁷ No coneixes la pau del poder que no s'oposa a res. Dóna-li la benvinguda al poder que jeu més enllà del perdó, dels símbols i de les limitacions. Ell, simplement, és.

4. La resposta callada

¹ En quietud totes les coses reben resposta i tot problema queda resolt. Cap problema es pot resoldre dintre del conflicte. Tu estàs en conflicte, per tant no pots resoldre res. Però Déu va donar una solució als teus problemes, i ja estan resolts.

² El temps no té res a veure amb la solució de cap problema. Qualsevol d'ells pot ser resolt ara mateix. Duu tots els teus problemes a l'instant sant, doncs aquí es troba la solució. Per tant, els problemes són simples i fàcils de resoldre.

³ No intentis resoldre cap problema excepte des de la seguretat de l'instant sant. Fora d'ell no hi haurà solució, doncs fora d'ell no es pot trobar cap resposta. El món no fa preguntes per ser contestades, sinó per confirmar el seu punt de vista.

⁴ Cap pregunta que es faci amb odi pot ser contestada, perquè en si, ella ja és una resposta. El món pregunta quines il·lusions són veritat, però no té resposta.

⁵ Una pregunta honesta és un mitjà per aprendre quelcom que tu no saps. Ningú que estigui en un estat conflictiu no desitja fer una pregunta honesta que posi fi al conflicte. ⁶ La resposta s'ofereix per tot, però sols es pot escoltar en l'instant sant.

5. L'exemple de la curació

¹ L'única manera de curar-se és curant. Ningú no pot demanar a un altre que sani. Però es pot permetre a si mateix ser sanat, i així oferir a l'altre allò que ell ha rebut. El Guia te parla a tu, no a un altre. A l'escoltar al Guia, la Seva Veu s'estén, doncs l'has acceptada.

² La salut és el testimoni de la salut. Ningú no es cura amb missatges contradictoris. Te cures quan l'únic que desitges és curar. Si tens por a la curació no pots curar-te. Tampoc fa falta no tenir cap conflicte, però per un instant has d'estimar sense atacar.

³ L'instant sant és el bressol dels miracles. L'instant sant duu el consol de la pau al camp de batalla, demostrant així que la guerra no té efectes. Doncs tot el dolor que la guerra ha tractat d'ocasionar és dolçament enlairat i consolat.

⁴ Allà on un miracle ha vingut a sanar no hi ha tristesa. I això sols requereix un instant del teu amor sense cap vestigi d'atac. ⁵ El món agonitzant sols te demana que deixis d'atacar-te per un instant, per a què ell pugui sanar.

⁶ Vine a l'instant sant i sigues curat, doncs res del que rebis en ell s'oblida quan tornes al món. El seu fulgor il·luminarà els teus ulls i els donarà la visió per a què puguis veure la cara de Crist més enllà del sofriment.

⁷ L'únic que el món necessita per poder sanar és la teva curació. Només necessita una lliçó que s'hagi après perfectament. I quan tu l'oblides, el món te la recordarà dolçament.

⁸ Ningú no entén la naturalesa del seu problema, doncs si l'entengues ja no estaria aquí. La naturalesa d'un problema és que no és un problema. La finalitat de l'aprenentatge és la transferència, la qual se consuma quan dues situacions diferents es veuen com el mateix.

⁸ Però la transferència d'allò après la duu a terme l'Esperit Sant que no veu les diferències que tu veus. ⁹ La teva curació s'estendrà i s'aplicarà a problemes que no creies que fossin teus. Tota curació ha de procedir amb ordre, d'acord amb les seves lleis.

¹⁰ Deixa la transferència del teu aprenentatge en mans del Guia que entén les seves lleis. I innombrables testimonis del teu aprenentatge te provaran el poder d'aquest.

¹¹ Quan acceptes la curació se te dona pau. La vas rebre en un instant sense vestigi d'atac. La teva curació i la del teu germà seran un dels seus primers efectes, però tots els testimonis que contemples sols seran una fracció dels que realment existeixen.

6. Els testimonis del pecat

¹ El dolor demostra que el cos és real. El dolor exigeix atenció i tracta d'ofegar la Veu per a que no arribi a la teva consciència. El seu propòsit és el mateix que el plaer, doncs tant el dolor com el plaer són mitjans per atorgar realitat al cos. Però ambdós són il·lusions.

² El pecat oscil·la entre el dolor i el plaer. El seu missatge és: "estàs en un cos i se te pot fer mal". El cost del plaer és el dolor. Els testimonis del pecat només escolten la mort.

³ El cos que de per si es troba mancat de propòsit conté totes les teves memòries i les teves esperances. Deixes que el cos te digui el que veu, el que escolta i el que sent, però *ell no ho sap*. Però quan l'escoltes només sents les teves instruccions que li has donat.

⁴ El cos no és real. Ell no pot dir a una part de Déu quina és la seva funció ni com s'ha de sentir. Però l'Esperit Sant estima allò que tu tens en gran estima i cura els seus dolors i els seus plaers per igual, doncs els testimonis del pecat són reemplaçats pels Seus.

⁵ Per als miracles tot sofriment és por. I si la por és el testimoni de la mort, el miracle és el testimoni de la vida. Gràcies a Ell els morts ressusciten i tot dolor desapareix.

⁶ Per l'Esperit Sant una punxada de dolor, un petit plaer del món o l'agonia de la mort són el mateix: una petició de curació en un món de sofriment, però els miracles són la demostració que aquests testimonis no tenen efectes i els reemplacen.

⁷ Dona testimoni dels miracles i no de les lleis del pecat. ⁸ Sana a altres i podràs sanar i evitar el sofriment de les lleis del pecat. Així els símbols de l'amor ocupen el lloc del pecat.

7. El somniador del somni

¹ Sofrir és posar èmfasi en tot allò que el món t'ha fet per fer-te mal. A l'igual que en un somni de càstig no ets conscient del que ha provocat l'atac contra tu.

- ¹ Així no pots fugir del dolor perquè veus la causa del teu sofriment fora de tu mateix.
- ² Pots fugir del sofriment. L'únic que necessites és veure el problema tal com és, en la seva simplicitat. No te'l miris envoltat de núvols de complicació.
- ³ El "raonament" que fabrica el món que veus és: "Tu ets la causa del que jo faig". "Jo som innocent i ets tu el que ataqués" ⁴ Per poder ser la víctima d'un atac que no vas elegir has de veure el ganivet en les mans de l'altre, i per això sofreixes.
- ⁵ No centris l'atenció en el sofriment, doncs és un reflex d'allò que el causa. ⁶ Vas contemplar el mal i te vas sentir culpable. El primer atac contra tu mateix va ocórrer quan te vas separar del teu germà, i el món és el seu testimoni. No cerquis cap altra causa.
- ⁷ Així tu no et perceps com responsable del dolor i el sofriment del món, ni del teu. Així és com van sorgir totes les il·lusions. No dubtes de la realitat dels teus somnis perquè no te n'adones del paper que tu has jugat en la seva fabricació i en fer que semblin reals.
- ⁸ Ningú no pot despertar d'un somni que el món que veus somia per ell. Així no pots despertar d'un somni que creus que no vas ordir. És la víctima d'un somni concebut per una altra ment que no es preocupa d'ell en absolut.
- ⁹ Però tu ets el somiador dels teus somnis. Alegra't que la causa del dolor estigui en la teva pròpia ment, doncs d'aquesta manera tu ets l'únic que pots determinar el teu destí en el temps. Així pots seguir dormint amb malsons o despertar a l'alegria de la vida.
- ¹⁰ Quan es pensa que la mort brinda pau és perquè s'equipara al cos amb el Ser. Però la mort és l'oposat a la pau perquè és l'oposat a la vida. Desperta i oblida tots els pensaments de mort, i te n'adonaràs que ja gaudeixes de la pau de Déu.
- ¹¹ Allò que el món somia és part del teu propi somni. ¹² Somies que el teu germà està separat de tu i és el teu enemic, però per davall d'aquest somni n'hi ha un altre en el qual tu ets l'assassí. Això és el que et fa sofrir, la petita encletxa que ni tan sols veus.
- ¹³ Tu ets el somiador del món dels somnis, però no pots despertar a la realitat sense sentir pànic. Per això la Veu te'ls intercanvia per somnis feliços on s'atura el sofriment i el teu germà és el teu amic i des d'ells sí que se pot despertar sense por.
- ¹⁴ No somiïs en assassinats ni en la mort. El somni de la culpabilitat va desapareixent. Accepta els somnis feliços que t'ofereix l'Esperit Sant. Ell t'ofereix somnis de perdó.
- ¹⁵ Somia dolçament amb el teu germà innocent, qui s'uneix a tu en santa innocència. No te concentris en els seus errors. Somia amb les seves atencions i en la seva l'ajuda.
- ¹⁶ No deixis que cap dolor pertorbi el teu somni de profunda gratitud pels regals que te fa el teu germà, doncs els seus regals representen els regals que el teu Pare te fa a tu.

8. L'heroi" del somni

¹ Sense el cos no hi ha somni, el cos és el personatge central dels somnis. La seva seguretat i la seva comoditat són la seva principal preocupació. Cerca el plaer i evita el dolor, doncs creu que són dues coses diferents i que pot diferenciar-les.

² S'adorna a si mateix amb objectes que compra. Treballa per comprar coses que no tenen sentit i llavors les malbarata. Contracta altres cossos per a què el protegeixin. Busca cossos especials que puguin compartir el seu somni.

² A vegades creu que és un conquistador d'altres cossos, o que és esclau d'altres i el fan sofrir. ³ En els somnis el cos només té un propòsit: ell és la causa i no l'efecte.

⁴ D'aquesta manera tu no ets el somiador, sinó el somni. Però quan reconeguis les figures del somni com el que són realment, aquestes deixen de tenir efectes sobre tu.

⁵ Si vols escapar dels efectes de tots els somnis adona't que ningú que estigui dormit recorda l'atac que es va fer a si mateix. Ningú no creu que hi va haver un temps en el qual no se sabia res de cossos i en el que es pogués concebre que aquest món no fos real.

⁵ Però el podem recordar. Només fa falta recordar directament la seva causa. ⁶ Torna al somiador el somni del qual et vas desprendre i que percep com una cosa estranya a ell. I riu-te'n ara de la idea que el temps que no existeix pugui afectar a l'eternitat.

⁷ El món que veus te mostra exactament allò que vas creure que havies fet. Excepte que ara creus que el que vas fer se't fa a tu. Estàs projectant la teva culpabilitat.

⁸ El món demostra una veritat ancestral: ***“Creuràs que els altres te fan exactament el que tu creus haver fet”***. Els ulls te mostren les conseqüències, no la seva causa. Així creus defensar la teva innocència descarregant la culpabilitat falsament fora de tu mateix.

⁹ L'Esperit Sant percep la causa i no es fixa en els efectes. I així pot corregir els teus errors. Tu jutges els efectes, però ell ha jutjat la causa. Duu doncs tots els efectes temibles davant d'Ell perquè mireu junts la inexistència de la causa i rieu junts una estona.

¹⁰ El secret de la salvació és aquest: ets tu qui te fas tot això a tu mateix. ¹¹ Els miracles reflecteixen que tu mateix ho vas fabricar i ho has de desfer. Aquesta simple veritat és la Seva resposta que elimina tot sofriment i dolor.

¹² La salvació és un secret que només tu t'has amagat a tu mateix. Vas ser tu que vas elegir no escoltar ni veure. ¹³ Quan perdonis al món la teva culpabilitat, t'alliberaràs d'ella.

¹³ La innocència del món no exigeix que tu siguis culpable. Exigeix reconèixer que els dos sou innocents o culpables. Allò impossible és que sigueu diferents, o que sigueu les dues coses. Aquest és l'únic secret que encara te queda per aprendre, però pendent de sanar.